

prima instanță: O. Melniciuc
instanța de apel: N. Budăi, I. Muruianu, L. Bulgac

nr.3ra-244/15

Î N C H E I E R E

04 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul Valeriu Doagă
Judecătorii Sveatoslav Moldovan, Galina Stratulat

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Bratu Vasile, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Bratu Vasile împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Bratu Vasile și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 aprilie 2014

c o n s t a t ă

La 03 decembrie 2013 Bratu Vasile a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal, intervenient ÎS „CRIS Registru” cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 05 iulie 2013 a aflat despre existența ordinului Serviciului Vamal nr.221-O din 17 mai 2013, prin care a fost anulată adeverința vamală TV-25 cu nr.0272133 din 11 mai 2012.

Susține că la 11 mai 2012 mijlocul de transport de model „Fiat SCUDO”, VIN code nr.ZFA22000012932254, a fost introdus pe teritoriul Republicii Moldova în regim vamal de import, fiind vămuیت și încasate drepturile de import. La momentul vămuirii mijlocului de transport, colaboratorul vamal care a perfectat actele de import, d-l Covată Mihail, a constatat corect că mijlocul de transport este destinat pentru transportarea de mărfuri, fiind apreciat la poziția tarifară 8704. După introducerea în țară a mijlocului de transport, acesta s-a defectat, din care cauză abia la 01 aprilie 2013 Bratu Vasile a depus actele la Direcția Înregistrare a Transportului și Clasificarea a conducătorilor auto pentru ca mijlocul de transport să fie înmatriculat. Peste o lună de zile însă a fost informat verbal că mijlocul de transport nu poate fi înmatriculat, fără a-i explica din care motiv.

În luna mai anul 2013 a fost citat de Biroul Vamal Ungheni, unde i s-a adus la cunoștință că la mijlocul de transport a fost apreciată greșit poziția tarifară, fiind astfel avertizat despre necesitatea scoaterii mijlocului de transport de pe teritoriul Republicii Moldova ca prohibit.

Reclamantul menționează că nu este de acord cu constatările Serviciului Vamal, deoarece mijlocul de transport pe care îl deține cu drept de proprietate este destinat pentru transportarea de mărfuri și nu de persoane. Acest fapt este probat și prin

certificatul de înmatriculare italian cu nr.A000704VI03 poziția (J.2), în care este vizibil înscris (FURGONE) și actul de proprietate. Mai mult ca atât, la solicitările lui în adresa Richiesta-Italia, a primit răspuns de la uzina producătoare precum că mijlocul de transport este autocamion pentru transporturi de mărfuri.

Contrar argumentelor și înscrisurilor prezentate, Serviciul Vamal nu a anulat ordinul nr.221- O din 14 mai 2013.

În baza ordinului Serviciului Vamal nr.286 din 19 septembrie 2011 cu privire la clasificarea unor categorii de autovehicule, autoturismul de model „Fiat SCUDO”, VIN code nr.ZFA22000012932254, cade sub incidența autovehiculelor de la poziția tarifară 8704. Astfel, automobilul menționat este dotat cu 2 uși (șofer-pasager), o ușă laterală din partea pasagerului, cu două banchete din față una pentru șofer, iar alta pentru pasager, spațiul dintre zona de pasageri și cel de marfă sunt delimitate printr-o bară metalică. Conform prevederilor ordinului Serviciului Vamal nr.286 din 19 septembrie 2011, clasificarea autovehiculelor la poziția tarifară 8704 – autovehicule pentru transportul mărfurilor, este determinată de anumite caracteristici care indică faptul că sunt concepute pentru transportarea de mărfuri și nu de persoane. Or, de aceste particularități Serviciul Vamal nu s-a condus. Prevederile legale menționate mai sus corespund caracteristicilor de fapt a mijlocului de transport de model „Fiat SCUDO”, VIN code nr.ZFA22000012932254, care este un autovehicul destinat transportului de mărfuri.

La 08 iulie 2013 s-a adresat cu cerere Direcției Înregistrare a Transportului și Calificarea a conducătorilor auto, prin care a solicitat confirmarea faptului dacă mijlocul de transport de model „Fiat SCUDO”, VIN code nr.ZFA22000012932254, este posibil a fi înmatriculat pe teritoriul Republicii Moldova, prezentînd actul italian confirmativ.

Prin scrisoarea nr.05/B-1365 din 30 iulie 2013 i s-a comunicat că, înmatricularea vehiculului de model „Fiat SCUDO”, VIN code nr.ZFA22000012932254, nu poate fi soluționată, deoarece adeverința vamală cu nr.0272133 a fost anulată prin ordinul Serviciului Vamal nr.221-O din 14 mai 2013. Specialistul Direcției Înregistrare a Transportului și Calificarea a conducătorilor auto d-ul S. Țurcanu i-a explicat faptul că mijlocul de transport poate fi înmatriculat doar cînd va fi anulat ordinul Serviciului Vamal nr.221-O din 14 mai 2013.

Reclamantul mai menționează că, vămuirea inițială a mijlocului de transport de către Biroul Vamal Ungheni a fost una corectă, iar Serviciul Vamal în mod eronat s-a bazat doar pe informația dealer-ul oficial SRL „Auto Center Elita”, care a constatat că mijlocul de transport este destinat pentru transportarea de persoane. Or, fără a vizualiza autovehiculul, s-a făcut o constatare neautentică și arbitrară, care nu poate fi admisă ca temei de anulare a adeverinței vamale a mijlocului de transport. Susține că și pașaportul tehnic a mijlocului de transport confirmă faptul că este autoturism și este destinat pentru transportul de mărfuri. La fel, a indicat că informația prezentată de dealer-ul oficial SRL „Auto Center Elita” se referă la un alt autovehicul de model „Fiat SCUDO” cu un alt număr a caroseriei WV2ZZZ70Z2H086786, deci deferit de numărul caroseriei al mijlocului de transport din litigiu, circumstanță ce demonstrează ilegalitatea ordinului nr.221-O din 14 mai 2013.

Cere reclamantul anularea ordinului Serviciului Vamal nr.221-O din 14 mai 2013 ca ilegal.

Prin hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 aprilie 2014, acțiunea a fost respinsă ca tardivă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de către Bratu Vasile și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 24 aprilie 2014.

La 30 decembrie 2014 Bratu Vasile a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 06 noiembrie 2014, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a menționat că, decizia instanței de apel și hotărîrea primei instanțe sunt emise cu interpretarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și procedural.

A menționat că, la 11 mai 2012 mijlocul de transport de model „Fiat SCUDO”, VIN cod nr.ZFA22000012932254, a fost introdus pe teritoriul Republicii Moldova în regim vamal de import, fiind vămuیت și încasate drepturile de import.

La momentul vămuirii, colaboratorul vamal corect a constatat că mijlocul de transport este destinat transportului de mărfuri, fiind apreciat la poziția tarifară 8704.

În luna mai 2013 a fost citat la Biroul Vamal Ungheni, aducîndu-i-se la cunoștință că mijlocul de transport a fost apreciat greșit la poziția tarifară și este obligat să scoată mijlocul de transport de pe teritoriul Republicii Moldova.

Recurentul s-a adresat Serviciului Vamal cu o cerere privind anularea ordinului nr.221-O din 14 mai 2013, însă prin scrisoarea nr.13-551/13 din 12 iulie 2013 Serviciul Vamal l-a informat că motive de admitere a cererii nu sunt. Răspunsul intimatului a fost expediat la domiciliul recurentului din s. Slobozia Mare r-l Cahul cu numărul de ieșire 13-551/13 la data de 12 iulie 2013, deci într-o zi de vineri. Or, scrisoarea dată nu putea să ajungă în adresa lui Bratu Vasile în aceiași zi, ci mai tîrziu - la 15 iulie 2013, zi de la care și urmează a fi calculat termenul de contestare a ordinului Serviciului Vamal nr.221-O din 14 mai 2013.

La 14 august 2013, respectînd termenul de 30 zile, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la anularea ordinului nr.221-O din 14 mai 2013. Prin urmare nu a omis termenul de 30 zile de adresare în instanța de judecată. La 17 septembrie 2013 însă, instanța de judecată a restituit cererea de chemare în judecată, din motivul că nu au fost traduse unele documente și nu a fost depus setul de documente pentru pîrît, explicîndu-i că restituirea cererii nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiași reclamant, cu aceiași acțiune, împotriva aceluiași pîrît, cu același obiect și pe același temeiuri doar după lichidarea încălcărilor.

Ulterior, la 03 decembrie 2013, după lichidarea neajunsurilor stabilite de instanță, a depus repetat cererea de chemare în judecată.

În asemenea circumstanțe, instanțele eronat au decis respingerea acțiunii ca tardivă.

Studiind temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a

normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Bratu Vasile nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, a verificat și a apreciat corect probele prezentate, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Bratu Vasile în esența lor sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o apreciere corectă conform cerințelor art. 130 CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Bratu Vasile ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e

Recursul declarat de către Bratu Vasile se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Galina Stratulat